

for deres Skyld ved at anbringe deres Penge i dem, og gøre de det, sker det i Forventningen om derved at kunne opnaa højere Provision af Skibet, thi Anbringelsen er jo noget usikker — ville de naturligvis tage Aktier i danske Skibe, men de ville ikke engagere sig som Partrederer med personligt Ansvar. Vi have jo ogsaa et frappant, et slaaende Eksempel paa, at naar der er Tale om at engagere fremmed Kapital i danske Skibe, er det Aktieformen, der benyttes. Det er oplyst, og jeg ved det af egen Erfaring, at medens man paa Jantø, som er en af de Bladser, der, med Undtagelse af København, have mest fremmed Kapital engageret i danske Skibe, tidligere — det ligger maaske 10—12—15 Aar tilbage i Tiden — har brugt Partrederiformen, jeg tror dog ikke, man havde thst Kapital engageret i Skibe undtagen i alt Fald i Form af Gæld eller Kreditorfordringer, er man efterhaanden, som man har ønsket at faa den fremmede Kapital med — og man har vist navnlig faaet Hamborger-Kapital engageret i Jantøskibene — gaet over til Aktieformen, og efter hvad der er blevet oplyst i det andet Ting, ere nu alle disse smaa fauøste Skibsselskaber i Aktieform; den tidligere Partrederiform er nu fuldstændig forladt, og der er næppe, efter hvad man har paastaet, draget fremmed Kapital ind under denne Form. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører har Ret i, at der hos disse Mæglere paa oversøiske eller udenlandske Bladser er stor Interesse for de danske Skibe i Form af Partrederi. Jeg ved ikke af, at jeg har set det noget Steds, og jeg tillader mig at tro, at det er egentlig Forhandlingerne i Frankrig i 1845, som det ærede Medlem jævnlig kom tilbage til, som havde indgivet ham den Tanke, at disse Mæglere paa de fremmede Bladser skulde engagere sig i danske Skibe. Jeg har aldrig hørt, at der rundt omkring i Europa paa oversøiske Bladser sidde Mæglere eller Kommissionærer, som have større Andel i de danske Skibe. Det er jo egentlig kun de større Dampskibe, som der kunde være Tale om, men jeg tror ikke, at der i dem er anbragt mange af den Slags Penge, og jeg tror heller ikke, at vi saa dem, om vi end nok saa meget gennemføre denne Bestemmelse. Aktieformen er saa fortræffelig egnet for den Slags Interessent-skaber, og jeg vil endogsaa sige med Hensyn til, hvad der er fremkommet i det andet Ting, at den er mere solid og reel, end maaske Formen Partrederi; thi det, der skulde udmærke Partrederi fremfor Aktieselskab, er den større Kredit, den større Ud-gang til at faa Laan, der stables, idet Part-

rederne blive ansvarlige enten pro rata parts eller solidariske for det hele; det er sandt, naar man vil paatage sig personligt Ansvar, navnlig solidarisk Ansvar, kan man ogsaa faa Penge til Laans i Skibe, og nu er der jo dem, der mene, at ved Registreringsloven, som formodentlig vil blive vedtaget sammen med Lovloven, vil Skibskreditten blive højnet. Ærede Medlemmer huske maaske en kort Diskussion mellem den højtærede Justitsminister, den ærede Ordfører og mig ved Registreringslovens første Behandling, under hvilken det navnlig fra den højtærede Ministers og den ærede Ordførers Side blev gjort gældende, at denne Registreringslov var saa fortræffelig, idet der ved den kunde drages fremmed Kapital ind i dansk Skibsfart. Hvis det er sandt, behøve vi jo ikke denne Bestemmelse her; men jeg tror overhovedet ikke, at der stables nogen fuld Udvikling for den danske Skibsfart, om end den bliver nok saa meget i Stand til at drage fremmed Kapital ind, naar det sker i Form af Partrederi, altsaa saaledes, at en Del slutter sig sammen og tager Part i Skibet med saa mange Penge, som ere nødvendige for at købe det. Maaske skyde de saa meget ind i Interessentskabet — men ogsaa kun saa meget, at de akkurat kunne købe Skibet — Næsten tage de paa Laan. Saa skal Skibet udrustes til den første Rejse; det sejler maaske uheldigt i adskillige Aar, paadrager sig derved Gæld; saa kommer Partrederiet mere og mere frem i Bredten for at skaffe Skibet Kredit, og til sidst bliver Gælden saa overvældende, at den bliver langt mere, end Skibet er værd. Da jalvere Rederne sig saa godt, de kunne, og det gaar da, som enhver Sagfører ved, at det gaar. Naar det derimod er et Aktieselskab, haves der ikke Kredit, saa vil den, der vil give Laan, enten tage Prioritet eller ogsaa tage Hensyn til, at Aktiekapitalen er tilstrækkelig stor; man vil derfor nødes til at tage en saa stor Aktiekapital som muligt, og saa bliver det en solid og sund Forretning at være Skibsreder. Altsaa beror hele denne Fordel: at kunne trække fremmed Kapital ind, paa en Illusion, og dernæst i det hele taget denne Ordning er ikke nødvendig for at kunne skaffe den fremmede Kapital ind. Der er endnu et Punkt, som navnlig blev fremhævet i det andet Ting, men som den ærede Ordfører ikke lagde Vægt paa, nemlig det, at det kunde naturligvis være, at en Part arbejdes af Personer uden for Danmark, og det kunde være generende; dette Punkt er imidlertid af saa underordnet Interesse, at jeg godt forstaar, at den ærede Ordfører ikke lagde